

Вторник, 25 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0127

Делегиране на законодателни правомощия и упражняване на изпълнителните правомощия от страна на Комисията**Резолюция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. относно последващи действия във връзка с делегирането на законодателни правомощия и контрола от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (2012/2323(INI))**

(2017/C 285/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾,
 - като взе предвид Общото споразумение относно делегираните актове, одобрено на 3 март 2011 г. от Председателския съвет,
 - като взе предвид Рамковото споразумение относно взаимоотношенията между Европейския парламент и Европейската комисия ⁽²⁾, по-специално точка 15 и приложение 1 към него,
 - като взе предвид решението на Съда на ЕС от 5 септември 2012 г. по дело C-355/10, Парламентът с/у Съвета (все още не е публикувано в Сборника) и висящо дело C-427/12 Комисията с/у Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз,
 - като взе предвид своята резолюция от 5 май 2010 г. относно правото на делегиране на законодателни правомощия ⁽³⁾,
 - като взе предвид информационния доклад на Европейския икономически и социален комитет, приет на 19 септември 2013 г., относно по-добро регулиране: актове за изпълнение и делегирани актове,
 - като взе предвид писмото от 26 ноември 2012 г. от председателя на Парламента до председателя на Съвета на председателите на комисии относно хоризонталните принципи за използване на делегираните актове във връзка със законодателните програми, обхванати от многогодишната финансова рамка (МФР), одобрени от Председателския съвет на неговото заседание от 15 ноември 2012 г.,
 - като взе предвид писмото от 8 февруари 2013 г. от председателя на Парламента до председателите на Съвета и на Комисията относно липсата на напредък в Съвета по отношение на предложенията за хармонизиране в областта на селското стопанство и рибарството,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по развитие, комисията по икономически и парични въпроси, комисията по заетостта и социалните въпроси, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, комисията по промишленост, изследвания и енергетика, комисията по транспорт и туризъм, комисията по земеделие и развитие на селските райони, комисията по рибно стопанство и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A7-0435/2013),
- A. като има предвид, че с Договора от Лисабон беше въведена възможността Парламентът и Съветът (наричани заедно по-нататък „законодател“) да делегират част от своите правомощия на Комисията в законодателен акт (наричан по-нататък „основен акт“); като има предвид, че делегирането е деликатна операция, при която на Комисията се възлага да упражнява правомощия, които са присъщи на ролята на законодателя; като има предвид, че е необходимо да се осигури правилното прилагане на Договора, за да се гарантира достатъчно ниво на демократична легитимност също така и на делегираните актове; като има предвид, че следователно отправната точка при разглеждане на въпроса с делегирането трябва винаги да бъде свободата на законодателя, като има предвид, че в съответствие с установената съдебна практика приемането на правила, които са от съществено значение за предвидения обхват, е запазено за законодателя; което означава, че

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.⁽²⁾ ОВ L 304, 20.11.2010 г., стр. 47.⁽³⁾ ОВ С 81 E, 15.3.2011 г., стр. 6.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

приемането на разпоредби, налагащи вземането на политически решения, попадащи в рамките на отговорност на законодателя, не може да бъде делегирано; като има предвид, че поради това делегираните правомощия могат да се състоят единствено от допълнение или изменение на части от законодателен акт, които са несъществени; като има предвид, че така приетите от Комисията делегирани актове ще бъдат незаконодателни актове от общ характер; като има предвид, че основният акт трябва да определя изрично целта, съдържанието, обхвата и продължителността на делегирането и трябва да определя изрично условията, при които се осъществява делегирането,

- Б. като има предвид, че с цел да се определят практическите договорености и съгласуваните разяснения и предпочитания, приложими към делегирането на законодателни правомощия в съответствие с член 290 от ДФЕС, Парламентът, Съветът и Комисията се споразумяха относно общо споразумение относно делегираните актове с оглед на гладко упражняване на делегираните правомощия и ефективен контрол на тези правомощия от страна на Европейския парламент и на Съвета;
- В. като има предвид, че в договорите се предвижда държавите членки да приемат всички необходими мерки по вътрешното право за прилагане на правно обвързващите актове на Съюза, като има предвид обаче, че когато са необходими еднакви условия за изпълнение на правно обвързващите актове на Съюза, тези актове трябва да предоставят изпълнителни правомощия на Комисията (и в някои изключителни случаи на Съвета), както се посочва в член 291 от ДФЕС; като има предвид, че когато основният акт налага приемането на актове за изпълнение от Комисията да бъде подложено на контрол от страна на държавите членки, основният акт следва да предоставя изпълнителните правомощия на Комисията в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011; като има предвид, че Комисията поема съществен ангажимент в изявление, приложено към регламента, спешно да приведе в съответствие достиженията на правото към нова система от делегирани актове и актове за изпълнение, които следва да бъдат завършени през настоящия мандат, включително основни актове, отнасящи се до процедурата по регулиране с контрол (ПРК);
- Г. като има предвид, че е задължение на законодателя да определи за всеки отделен случай нивото на детайлност на всеки законодателен акт и във връзка с това да реши дали да делегира на Комисията правомощия да приема делегирани актове, както и дали ще има нужда от правомощия, за да се осигурят еднакви условия за прилагане на законодателния акт; като има предвид, че предоставянето на подобни делегирани или изпълнителни правомощия никога не е задължение; като има предвид, че подобно предоставяне следва при все това да се обмисли, когато са необходими гъвкавост и ефикасност, и то не може да бъде дадено посредством обикновената законодателна процедура; като има предвид, че решението относно това дали да се предоставят делегирани или изпълнителни правомощия трябва да се основава на обективни фактори, позволяващи съдебен контрол на приетото решение; като има предвид, че липсата на съдебна практика по член 290 от ДФЕС и определените в него критерии затрудниха Европейския парламент и Съвета да се споразумеят за границата между актовете за изпълнение и делегираните актове;
- Д. като има предвид, че делегирането на правомощия на Комисията не е само технически въпрос, но може да включва въпроси от съществено политическо значение за гражданите и потребителите, предприятията и цели сектори на Съюза поради своето възможно социално-икономическо въздействие и въздействие върху околната среда и здравето;
- Е. като има предвид, че законодателните преговори по много досиета показаха различно тълкуване по някои въпроси сред институциите; като има предвид, че в съответствие с член 37а от Правилника за дейността на ЕП парламентарните комисии могат да поискат становище от комисията по правни въпроси при упражняването на контрол върху предложение, което предвижда делегирани актове; като има предвид, че на 13 януари 2012 г. Председателският съвет одобри обща насока и на 19 април 2012 г. одобри хоризонтален подход, който да бъде следван от отделните комисии с цел преодоляване на различията в становищата; като има предвид, че е необходимо тази обща насока да бъде допълнително разработена като Парламентът определи своите критерии за прилагането на членове 290 и 291 от ДФЕС и като се опита да постигне съгласие по тези критерии със Съвета и Комисията;

Критерии за прилагане на членове 290 и 291 от ДФЕС

1. Счита, че следните незадължителни критерии следва да бъдат спазвани от страна на Парламента при прилагането на членове 290 и 291 от ДФЕС; този списък от критерии не следва да се счита за изчерпателен:

- решението за обвързващия или необвързващия характер на дадена мярка трябва да бъде взето въз основа на нейния характер и съдържание; единствено правомощието за приемане на правно обвързващи мерки може да бъде делегирано в съответствие с член 290 от ДФЕС.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- Комисията може единствено да изменя законодателните актове чрез делегирани актове. Това включва изменение на приложенията, тъй като приложенията са неразделна част от законодателния акт. Приложенията не трябва да се прибавят или да се заличават с цел да се задейства или избягва използването на делегираните актове; ако законодателят счита, че текстът следва да бъде неразделна част от основния акт, той може да реши да включи този текст в приложението. Това важи в особена степен по отношение на списъците или регистрите на Съюза с разрешени продукти или вещества, които следва да останат, в интерес на правната сигурност, неразделна част от основния акт, ако е целесъобразно, под формата на приложение. Мерките, предназначени за допълнително определяне на точното съдържание на задълженията, изложени в законодателния акт, са замислени, за да допълват основния акт чрез добавяне на несъществени елементи.
- Мерките, водещи до избор на приоритетите, целите или очакваните резултати, следва да се приемат чрез делегирани актове, ако законодателят реши да не ги включи в самия законодателен акт.
- Мерките, предназначени да определят (допълнителни) условия, критерии или изисквания, които трябва да бъдат изпълнени — чието изпълнение трябва да бъде гарантирано от държавите членки или други лица или правни субекти, пряко засегнати от законодателството — по дефиниция ще променят съдържанието на законодателството и ще добавят нови правила за общо прилагане. Следователно създаването на такива допълнителни правила или критерии могат да се осъществяват само чрез делегиран акт. За разлика от това, прилагането на правилата или критериите, които вече са установени в основния акт (или в бъдещия делегиран акт), без да се променя същността на правата или задълженията, произтичащи от тях, и без да се прави допълнителен избор на политически решения, може да се постигне чрез актове за изпълнение.
- При определени обстоятелства Комисията е оправомощена да приеме допълнителни обвързващи правила от общ характер, които засягат по същество правата или задълженията, определени в основния акт. По дефиниция тези мерки ще допълват мерките, посочени в основния акт, определящ допълнително политиката на Съюза. Това може да бъде постигнато единствено чрез делегиран акт.
- В зависимост от структурата на въпросната финансова програма, несъществени елементи, които изменят или допълват основния акт, като например свързаните с конкретни технически въпроси, стратегически интереси, цели, очаквани резултати и т.н., могат да бъдат приети чрез делегирани актове, доколкото те не са включени в основния акт. Само за елементи, които не отразяват допълнителна политическа ориентация или ориентация на политика, законодателят може да реши да даде възможност те да бъдат приети чрез актове за изпълнение.
- Мярка, която определя вида на информацията, която следва да се предостави съгласно основния акт (т.е. точното съдържание на информацията), обикновено допълва задължението за предоставяне на информацията и следва да се изпълнява посредством делегиран акт.
- Мярка, определяща условията за предоставяне на информацията (т.е. формат), обикновено не се добавя към задължението за предоставяне на информацията. Вместо това тази мярка позволява еднакво прилагане. Поради тази причина това следва да се извършва по правило посредством акт за изпълнение.
- Мерките за установяване на процедура (т.е. начин на изпълнение или за въвеждане в действие на нещо) може да представляват делегиран акт или акт за изпълнение (или дори съществен елемент от основния акт) в зависимост от съдържанието им, контекста и характера на разпоредбите, определени в основния акт. Мерките за установяване на елементи от процедури, включващи други несъществени политически решения за допълване на законодателната рамка, предвидена в основния акт, по принцип следва да бъдат определени в делегирани актове. Мерките, определящи подробно елементите на процедурите, за да се осигурят еднакви условия за изпълнението на дадено задължение, определено в основния акт, следва да бъдат като цяло мерки за прилагане.
- Както при процедурите, правомощието за определяне на методи (т.е. начини на действие, преди всичко по редовен и систематичен начин) или методологията (т.е. правила за определяне методите) може да представляват делегирани актове или актове за изпълнение, в зависимост от съдържанието и контекста.
- Като цяло делегирани актове следва да се използват, когато основният акт предоставя на Комисията значителна свобода на действие по собствена преценка за допълване на законодателната рамка, предвидена в основния акт.

Вторник, 25 февруари 2014 г.

- Разрешенията могат да бъдат мерки с общо приложение. Такъв например е случаят, когато решенията се отнасят до разрешение или забрана за включването на дадено вещество в храни, козметика и др. Тези решения са общи, тъй като те засягат всеки оператор, който желае да използва това вещество. В такива случаи, ако решението на Комисията е изцяло въз основа на критериите, съдържащи се в основния законодателен акт, то може да бъде акт за изпълнение; въпреки това, когато критериите все пак позволяват на Комисията да направи допълнителен несъществен/вторичен политически избор или избор на политика, разрешението следва да бъде делегиран акт, тъй като то ще допълни основния акт.
- Законодателен акт може само да делегира на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове с общо приложение. Мерки за индивидуално прилагане следователно не могат да се приемат чрез делегирани актове. Актът е с общо приложение, ако се прилага към обективно определени положения и поражда правни последици спрямо категории лица, посочени общо и абстрактно.
- Актовете за изпълнение не следва да добавят допълнителни политически насоки, а правомощията, които се дават на Комисията, не следва да оставят значителна свобода на действие.

Общи бележки

2. Настоятелно призовава Комисията и Съвета да започнат преговори с Европейския парламент с оглед постигане на споразумение относно горепосочените критерии; счита, че това може да се постигне в рамките на преразглеждане на Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество, което да включва тези критерии;
3. Отново посочва решенията, взети от Председателския съвет на неговите заседания от 13 януари 2011 г. и 19 април 2012 г. във връзка с делегираните актове и актовете за изпълнение, и подчертава, че Парламентът следва винаги да настоява за използване на делегирани актове за всички правомощия, делегирани на Комисията, отговарящи на критериите, посочени в член 290 от ДФЕС, както и че документите, в които институционалните права на Парламента по отношение на включването на делегираните актове не са гарантирани, не следва да се включват в дневния ред на пленарните заседания за гласуване с цел постигане на споразумение; подчертава, че още в началото на преговорите Парламентът следва да разгледа въпроса за делегираните актове и актовете за изпълнение като ключов институционален въпрос за Парламента;
4. Призовава Комисията да предоставя в бъдеще изрична и устойчива обосновка на това, защо предлага делегиран акт или акт за изпълнение в рамките на законодателно предложение и защо счита неговото нормативно съдържание за несъществено; припомня, че от разпоредбите на членове 290 и 291 от ДФЕС става ясно, че делегираните актове и актовете за изпълнение са предназначени да отговарят на различни нужди и следователно не могат да се заместват взаимно;
5. Счита, че за да се засили позицията на докладчиците на ЕП в законодателните преговори, следва по-често да се прибегва до възможността за искане на становище от комисията по правни въпроси в съответствие с член 37а от Правилника за дейността на ЕП;
6. Изразява сериозна загриженост, че привеждането в съответствие на достиженията на правото на ЕС с Договора от Лисабон четири години след влизането му в сила е осъществено само частично; приветства представянето от страна на Комисията на последните предложения за привеждане в съответствие на останалите законодателни актове, предвиждащи използването на процедурата по регулиране с контрол (ПРК); подчертава обаче необходимостта да се започнат възможно най-скоро преговори по тези предложения, за да се приключи с тази задача преди края на настоящия парламентарен мандат; счита, че поне всички случаи, разглеждани по-рано в рамките на ПРК, понастоящем следва да бъдат приведени в съответствие с член 290 от ДФЕС, тъй като мерките по ПРК са и мерки от общ характер, предназначени да изменят несъществени елементи от основния акт, наред с другото като се заличат някои от тези елементи или като се допълни основният акт чрез добавяне на нови несъществени елементи; същевременно призовава Съвета да постигне напредък в разговорите по тези конкретни предложения за привеждане в съответствие, които все още са блокирани в Съвета, включително предложенията в областта на селското стопанство и рибарството;
7. Изразява загриженост, че макар и в някои случаи да може да е добро решение, вследствие на систематичното задържане на всички политически елементи в основния акт член 290 от ДФЕС може в даден момент да престане да служи като ценно средство за рационализиране на законодателния процес, което е неговото първоначално предназначение с оглед избягването на микроуправлението и тромавата и продължителна процедура на съвместно вземане на решение; подчертава, че в някои случаи този подход може да бъде изключително труден за прилагане, като например в сектори, в които технологиите са все още в процес на развитие;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

8. Подчертава, че в случаите, когато е решено да се използват актове за изпълнение, преговарящият екип на Парламента следва внимателно да направи оценка на това какъв вид контрол от страна на държавите членки е необходим и дали трябва да се използва процедурата по консултиране или по разглеждане; подчертава, че при използване на процедура по разглеждане преговарящите екипи на Парламента следва да приемат т. нар. „клауза без становище“ само в изключителни и надлежно обосновани случаи, тъй като тя не позволява на Комисията да приеме проекта на акта за изпълнение, ако комисията, съставена от представители на държавите членки и председателствана от Комисията, е „без становище“;
9. Препоръчва на Комисията да не злоупотребява с делегираните актове за откриване отново на разисквания на въпроси, по които в рамките на трестранни преговори е постигнато споразумение на политическо равнище; изтъква, че е за предпочитане правомощието за приемане на делегирани актове да бъде предоставено на Комисията само за ограничен период от време;
10. Насърчава своите комисии да наблюдават стриктно използването на делегирани актове и актове за изпълнение в рамките на съответните им области на отговорност; за тази цел изисква от Комисията да подобри административната уредба за предаване и съхраняване на документите, свързани с делегирани актове, включително подготвителните документи, за да се гарантира най-малко същата степен на информираност и прозрачност като тази на съществуващия регистър на актовете за изпълнение, както и за да се гарантира едновременен поток от информация към Европейския парламент и към Съвета в качеството му на законодател;
11. Счита, че е постигнат значителен напредък по отношение на гарантирането на бързото предоставяне на делегираните актове на водещите комисии, което на свой ред се е отразило положително върху упражняването от страна на членовете на ЕП на правото на контрол;
12. Припомня политическата отговорност на законодателя и необходимостта от редовно и своевременно включване на Парламента в подготвителната фаза на делегираните актове; призовава Комисията да държи Парламента, в т.ч. и докладчика, отговорен за въпросното досие, в течение относно графика, заплануваните заседания на експертните групи, както и относно съдържанието на предвидените делегирани актове, включително чрез предоставяне на достъп до съответните бази данни на Комисията, като например CIRCA;
13. Настоятелно призовава Комисията да спазва изцяло параграф 15 от Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия, включително чрез опростяване на процедурата за покана на експерти от Парламента на заседания с национални експерти по искане на компетентната парламентарна комисия; признава, че в резултат на посещаването на тези заседания от страна на експертите на Парламента, Комисията може да бъде поканена на заседания в Парламента, за да се проведе допълнителен обмен на мнения относно изготвянето на делегираните актове; настоятелно призовава Комисията да прилага параграф 15 от Рамковото споразумение също и за частите от заседанията на държавите членки и Комисията, на които се разглеждат въпроси, различни от актовете за изпълнение по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011;
14. Счита, че периодът между предаването на окончателните проекти на актове за изпълнение и тяхното приемане от Комисията в много случаи е прекалено кратък, което не позволява подходящ контрол от страна на Парламента; ето защо призовава Комисията да зачита напълно правото на Парламента да упражни контрол върху окончателните проекти на актове за изпълнение в рамките на един месец, в съответствие със споразумението между Парламента и Комисията от 2008 г. относно процедурите по комитология;
15. Призовава за предоставянето на достатъчно технически и човешки ресурси за делегираните актове и актовете за изпълнение, с цел да се гарантира, наред с другото, ефикасно вътрешно оповестяване на информацията; счита, че разпространението на делегираните актове сред членовете на ЕП под формата на информационен бюлетин улеснява упражняването на контрол върху тези актове и позволява на членовете на ЕП да повдигнат своевременно евентуални възражения;
16. Препоръчва във всяка комисия да бъде назначен постоянен докладчик за делегирани актове и актове за изпълнение, за да се гарантира съгласуваност със съответната комисия и с други комисии; счита, че сходни въпроси трябва да се разглеждат по съгласуван начин, като се запазва необходимата гъвкавост;
17. Приветства факта, че експертите на Комисията са на разположение за участие в информационни срещи с членовете на ЕП, тъй като провеждането на подобни срещи своевременно преди приемането на делегираните актове е полезно с оглед на изясняването на ключовите аспекти на актовете и улесняването на работата на Парламента при извършване на оценка на съответните актове;
18. Отново призовава по-специално членовете на екипите за преговори да обърнат специално внимание на делегираните актове и на актовете за изпълнение при докладването пред компетентната комисия след всяка трестранна среща в съответствие с член 70, параграф 4 от Правилника на дейността;

Вторник, 25 февруари 2014 г.

Забележки относно специфични области

Селско стопанство и рибарство

19. Изразява съжаление относно факта, че досиетата за привеждане в съответствие на съществените законодателни актове в областта на селското стопанство и рибарството са били блокирани от Съвета след неуспеха на преговорите в неофициални тристранни срещи и на първо четене в Европейския парламент; подчертава, че причината за това често е нежеланието на Съвета да използва делегирани актове; отбелязва, че само в контекста на пълните законодателни процедури, свързани с реформата на общата селскостопанска политика и на общата политика в областта на рибарството, е било възможно да се намери решение за привеждане в съответствие, което да е приемливо и за двете страни, въпреки че постигането на споразумение по отношение на някои разпоредби е станало възможно единствено при условие, че те няма да представляват прецедент; настоятелно призовава Съвета да постигне напредък по неуредените досиета за привеждане в съответствие, така че процедурите да могат да бъдат приключени до края на текущия законодателния мандат;

Сътрудничество за развитие

20. Припомня, че особено по отношение на Инструмента за сътрудничество за развитие (ИСП) от 2006 г. насам Парламентът практикува процес на „демократичен контрол“ под формата на политически диалог с Комисията относно проектите на мерки; въпреки това отбелязва, че опитът на Парламента с тази практика е бил нееднозначен и че неговото влияние върху решенията на Комисията е било ограничено;

21. Посочва, че в областта на сътрудничеството за развитие актовете за изпълнение често се основават на предварителни консултации с трети страни, което затруднява промените на късен етап от официалната процедура по комитология; поради това подчертава, че по-ранното уведомление и диалогът с Парламента ще бъдат важни стъпки към по-ефективното използване на правомощията за контрол на Парламента;

Икономически и парични въпроси

22. Посочва, че в областта на финансовите услуги регламентите за европейски надзорни органи (ЕНО) въвеждат регулаторни технически стандарти (РТС) и технически стандарти за изпълнение (ТСИ), на базата на които европейските надзорни органи внасят за приемане в Комисията проект на РТС и проект на ТСИ; счита, че предвид техническата компетентност и специализираните умения на европейските надзорни органи, в случаите, в които е възможно, делегираните актове следва да са под формата на РТС, а не под формата на обикновени делегирани актове; счита също така, че преди приемането на обикновени делегирани актове Комисията следва да поиска техническа консултация със съответния европейски надзорен орган относно съдържанието на съответните актове;

23. Изтъква, че при определени законодателни актове срокът за контролиране на РТС може да бъде удължен с още един месец, като се имат предвид обемът и сложността им, и счита, че този вид гъвкавост следва да се превърне в правило; посочва освен това, че законодателят е задал срок за упражняване на контрол от три месеца, който може да бъде удължен с още три месеца, по отношение на всички делегирани актове в областта на финансовите услуги, и счита, че тази практика следва да обхване и други области със сложен характер;

24. Подчертава, че правилата, според които делегираните актове не могат да бъдат внасяни в Парламента по време на период, през който Парламентът не извършва дейност, следва да бъдат прилагани и по отношение на РТС;

25. Счита, че периодът на валидност на поканата към заинтересованите страни да се включат в групите на заинтересованите от ЕНО следва да бъде достатъчно дълъг (не по-кратък от два месеца), и че тя следва да бъде отправена по различни канали и да следва ясна и рационализирана процедура, за да се гарантира подаването на заявления за участие от широк кръг кандидати; припомня необходимостта групите на заинтересованите от ЕНО да бъдат балансираны в съответствие с разпоредбите на съответното законодателство;

Заетост и социални въпроси

26. Припомня, че в областта на заетостта и социалните въпроси Парламентът е оспорил валидността на решението за Европейските служби по заетостта (EURES) пред Съда с цел да защити прерогативите си;

Граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

27. Призовава Комисията да включи в своята работна програма предложения за изменение на всички правни актове по предишния трети стълб с цел те да бъдат приведени в съответствие с новата нормативна йерархия и с цел да се съблюдават правомощията и компетентността на Европейския парламент, както и неговото право на информация относно делегирането на правомощия на Комисията съгласно Договора от Лисабон; подчертава, че за това ще бъде необходима отделна оценка на

Вторник, 25 февруари 2014 г.

всеки правен акт с цел да бъдат определени решенията, които — бидейки съществени елементи — трябва да бъдат взети от законодателя, по-специално в случаите, в които те засягат основните права на съответните лица, и решенията, които могат да се считат за несъществени елементи (вж. решението на Съда на ЕС по дело C-355/10);

28. Обръща внимание на факта, че Съветът продължава да приема законодателни актове въз основа на разпоредбите на предишния трети стъп дълго време след влизането в сила на Договора от Лисабон, поради което Парламентът е бил принуден да предяви иск пред Съда на Европейския съюз;

o

o o

29. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и парламентите на държавите членки.
